

Válka s Ruskem: Na otevřený konflikt nemají Spojené státy včetně zemí NATO. Už i pokus "do posledního Ukrajince" ztrácí příznivce. Nikoli čísla, ale realita. Expertní závěr: V přímém střetu Rusko rychle vyhraje. Fiala ale dál bubnuje...

9. 6. 2022

ANDREJ SOKOLOV porovnává vyjádření západních bezpečnostních expertů o skutečné vojenské síle Ruska, čímž se zásadně liší od hurá-optimistické západní válečnické propagandy

Střízlivá analýza dosavadních výsledků ruské speciální vojenské operace na Ukrajině v podání západních expertů může být pro příjemce každodenní propagandistické mašinérie překvapivá: dospěli k závěru, že pokud se NATO přímo zapojí do konfliktu na straně Kyjeva, nad Ruskem rozhodně nezvítězí. Do hlavních korporátních médií však tyto hlasy neproniknou. Tak se na ně podívejme:

Ozbrojený konflikt mezi Ruskem a NATO by se mohl stát realitou, píše například The American Thinker (TAC). Má to prý však jeden podstatný háček: úspěšná intervence NATO na Ukrajině je vojensky nemožná.

Čtete ZDE: Být, či nebýt: Nálada se mění i v USA. Nejen Kissinger, teď také NYT. Nejde o Ukrajinu, ale nastolení NWO. Zelenský už Západ unavuje. Jak zabránit světové válce? Mír má ještě šanci

„Ruská armáda,“ píše autor článku a podrobně vysvětluje, proč aliance není schopna vzdorovat Rusku, „pokračuje pomalu a metodicky, vyčerpávající ukrajinské jednotky. Vyhlídky Kyjeva jsou pochmurné. Všechno nasvědčuje tomu, že Rusko určitě dosáhne vítězství.“

Aktuálně nemožné

Poměr sil ve východní Evropě je podle TAC v drtivé většině ve prospěch Kremlu, a to i přes měsíce bojů na Ukrajině. Pozemní síly NATO prostě nejsou připraveny zasáhnout. Ačkoliv v Evropě je teoreticky rozmístěno asi 100.000 amerických vojáků, jsou roztroušeni v 19 zemích od Portugalska po Litvu. Většina z nich jsou navíc lehce vyzbrojení výsadkáři, pomocný personál nebo motorizovaná pěchota, kteří mohou udělat jen málo, aby se postavili gigantické ruské armádě.

Navíc jejich přímé zatažení do válečného konfliktu by trvalo měsíce. Na papíře mají spojenci NATO sice tisíce vojáků, tanků a děl, ale jejich profesionalita je většinou mírně řečeno sporná. Kromě toho se už desetiletí neprovádějí potřebná rozsáhlá cvičení. Na operačních akcích musí velitelé spojeneckých formací improvizovat - a to je za těchto okolností zárukou neúspěchu - a to vůbec nemluvíme o konfliktu velmocí.

Bude trvat léta, než se vybuduje arzenál NATO do takové podoby, aby mohl napadnout Rusko na jeho půdě. A úspěšný výsledek takové války zůstane přinejmenším velmi nejistý.

Čtete ZDE: Dilema postupu: Rychle, nebo pomalu? Západní propaganda versus vojenští experti. Proč ti druzí tlačí Kyjev k rychlému příměří? Brutálně zvalcovat Ukrajinu? Každý ušetřený život je víc. Je důležitější čas, nebo výsledek?

Krvavá lázeň a mlýnek na maso

Existují velké pochybnosti, zda je NATO schopno získat vzdušnou převahu byť jen nad východní Evropou. Dokonce i efektivita staré sovětské protivzdušné obrany vůči západním řízeným střelám - tak jak jsme to viděli ukázkově demonstrovat v Sýrii - byla velmi působivá. Na Ukrajině se o tom přesvědčujeme dnes a denně. Nedávno komplex S-400 úspěšně zničil nepřátelská letadla na vzdálenost více než 160 km. Pokročilý systém S-550 při testech však úspěšně ničí cíle na vzdálenost až 500 kilometrů a je schopen sestřelit i mezikontinentální balistické rakety.

„Jakákoli letecká kampaň nad Ukrajinou,“ varuje americký expert, „se změní na krvavou lázeň pro spojenecké piloty. A bez vzdušné převahy by NATO muselo porazit ruskou armádu v pozemním boji. Tedy hodit desetitisíce vojáků do mlýnku na maso, za situace, kdy jsou šance na úspěch evidentně ve prospěch Kremlu.“

Navíc není jasné, zda by spojenecké síly vůbec dokázaly fungovat bez vzdušné převahy: Spojené státy se v této situaci neocitly od korejské války a jejich vojenská doktrína s něčím takovým vůbec nepočítá. A to ani nemluvíme o tom, že na každé úrovni od praporu výše má ruská armáda naprostou taktickou převahu v bojových prostředcích: od radio-elektronického boje po komunikaci, mechanizaci a palebnou sílu, zejména v houfnicích a raketových systémech s vícenásobným startem (MRLS).“

Čtete ZDE: Zase o krok blíž apokalypse: USA umístí na bojiště raketomety HIMARS. Proč? Severodoněck jako Mariupol. Nacisté obklíčeni v průmyslové zóně. Rusko zahajuje jaderné cvičení. Spoléhá Fiala na vyhlášení válečného stavu?

Převaha, kterou nelze dohnat

Autor článku pak - zcela v rozporu s propagandistickými výplody hurá-optimistických médií - chválí i bojovou kvalitu ruské armády. Stojí za zmínku rovněž nadřazenost Ruska nad NATO, pokud jde o palebnou sílu, tvrdí. V ruské vojenské doktríně hraje rozhodující roli dělostřelectvo. Každá taktická skupina na úrovni praporu (hlavní manévrovací jednotka ruské armády, přibližný ekvivalent menší motostřelecké brigády v americké armádě) má baterii houfnic.

Na Ukrajině bojuje asi 80 takových skupin, přičemž v celé Evropě jsou trvale rozmístěny jen tři americké brigády. Ruská armáda udržuje podél svých hranic celé divize raketového dělostřelectva (vícenásobné odpalovací raketové systémy — MLRS), což výrazně převyšuje jakoukoli myslitelnou kombinaci sil NATO v Evropě. A ruské velení má v zázemí k dispozici další takové jednotky - opět na rozdíl od NATO.

Výhoda Ruska však prý nespočívá jen v kvantitě. Podle zprávy „RAND Corporation“ z roku 2017, ruské dělostřelectvo výrazně převyšuje NATO ve výcviku, integraci s pozemními silami a výkonu zbraní.

Ruské dělostřelectvo má mnohem lepší parametry než jeho americké protějšky ve všech třídách houfnic a raketového dělostřelectva. Americká armáda v Evropě má jen několik desítek systémů MLRS, zatímco ruská jich má tisíce. A nic nenasvědčuje tomu, že by Pentagon směřoval k

tomu, aby taktickou převahu Ruska v palebné síle alespoň vyrovnal. Prostředky k tomu prostě nemají a v případě války budou spojenecké síly i v této další rozhodující kategorii v nevýhodě.

Čtěte ZDE: Je to stále blíže: Válka Západu proti Rusku jde do obřích rozměrů. Kdy Rusko odpoví drtivým protiútokem? Rand Paul zablokoval 40 miliard. Brzy ne jen zbraně, ale i vojáci NATO. Fiala z nás dělá cíl. Chceme to?

Ale co když přesto..?

Ruská odpověď na případnou bojovou aktivitu NATO by byla zcela zničující, tvrdí The American Thinker. Bojiště by totiž už nebylo definováno.

„Lze očekávat, že Rusové zasáhnou infrastrukturu NATO po celém světě arzenálem hypersonických raket – i na půdě USA. Nejenže spousta lidí zemře. Ale oprava škod na spojeneckých vojenských zařízeních a rozhodovacích centrech bude trvat roky. A pokud by se brigádám a divizím NATO podařilo přesto dostat na frontovou linii, budou čelit perspektivě totálního zničení. Jak budou západní vlády reagovat na smrt tisíců vojáků, nechceme ani pomyslet. Politická nestabilita ve Spojených státech, Německu, Velké Británii, Itálii a mnoha dalších zemích nevěstí nic dobrého... Spojené státy se musí zřít jakéhokoli záměru účastnit se bojových akcí, přestat vyzbrojovat Ukrajinu a vyzvat strany k mírovým rozhovorům.“

Čtěte ZDE: Fronta v pohybu: Kotel u Severodoněcka se uzavírá. Čeká elitní kyjevské jednotky osud nácků z Mariupolu? Ukrajina se stává polskou kolonií. Fialova vláda vydává válečné protektorátní vyhlášky. Vede nás na jatka. Zeptala se, zda to chceme?

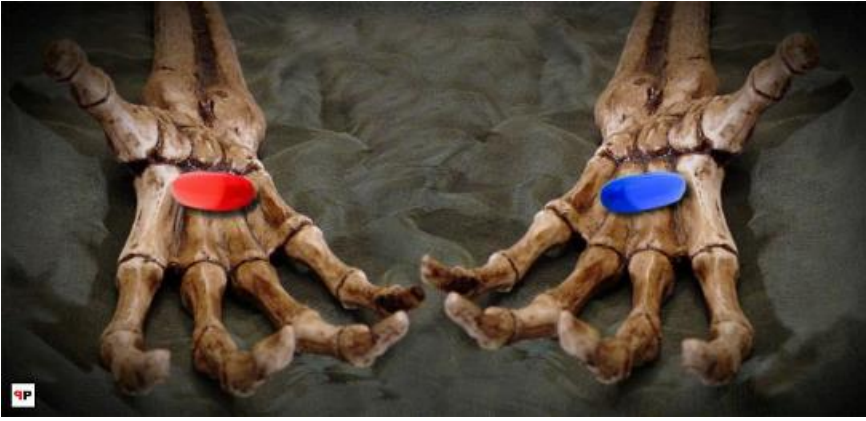
Není to "dezinformace"

To, že Evropa je naprosto neschopná bojovat, potvrzuje i Richard Kemp, bývalý člen Výboru pro zpravodajství kabinetu ministrů Velké Británie.

„Z generace na generaci se západoevropské země NATO,“ píše v článku zveřejněném na „Gaystone Institute“ v New Yorku, „cítí pohodlně, ne-li samolibě, s desetiletými nepopíratelného míru a prosperity. V každé zemi vládne ve většině politických stran silná pacifistická kultura s vírou, že všechny konflikty lze vyřešit spíše argumenty, kompromisy a uklidněním než násilnou vojenskou silou. Je nepravděpodobné, že bojové akce, které se dnes odehrávají na Ukrajině, otfásly touto hluboce zakořeněnou a rozšířenou domýšlivostí.“

„Když se podíváme na Evropu, musíme dospět k závěru, že zkrátka nemůže bojovat, a nebude bojovat. A Amerika? Může prezident, který se vyhnul i jen relativně mírnému konfliktu v Afghánistánu a zoufale se snažil přesvědčit Putina, že USA nebudou bojovat za Ukrajinu, poslat americké chlapce bojovat a umírat v Evropě za země, o kterých mnozí Američané nikdy neslyšeli?“ klade Richard Kemp otázku jednoznačně zodpovězenou.

Amerika není připravena jít kvůli Ukrajině vabank, píše v časopise The American Conservative Patrick Buchanan, známý americký politik a publicista, někdejší republikánský prezidentský kandidát. Ukrajinská krize představuje pro Washington více rizik než užítka a nechce se jí účastnit.

Čtěte ZDE: Balancování na hraně zániku civilizace: Z Moskvy zaznělo dosud nejvážnější varování Západu. Pokud rakety USA zasáhnou ruské území, přijde drtivá odpověď na "řídící centra". Neumí, nebo záměrně nechce Washington rozumět?

Amerika je na prvním místě mezi státy, které Ukrajině pomáhají. Vojenské zájmy obou států však nejsou totožné. Pro Spojené státy je mimořádně důležité udržet konflikt pod kontrolou, aby se nerozšířil, a aby se USA nezapletly do fatální války s Ruskem.

„Nezávislost, územní celistvost a demokratická vláda na Ukrajině nejsou životně důležité zájmy USA, přestože je Amerika podporuje. Nic z toho neomlouvá konflikt s Ruskem, který by ohrozil bezpečnost a v případě použití jaderných zbraní i samotnou existenci naší země,“ uzavírá Patrick Buchanan.

Ve Spojených státech dosud (alespoň mediálně) převládaly hlasy, které volaly po pokračování války „do posledního Ukrajince“. Rychle však postupně přibývá těch, kteří začínají chápat, že porazit Rusko na bojištích je nemožné.

Ostatně o tom se Západ již nejednou přesvědčil: Od Napoleona po Hitlera.